

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HERDENKING VAN DE KRUISDOOD VAN ONZE HEER

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Goede Vrijdag, 18 april 2014, 20u

Jes. 52, 13 – 53, 12 / Hebr. 4, 14-16 ; 5, 7-9 / Job. 18, 1 – 19, 42

Broeders en zusters,

Zo veel mensen als er ooit rond Jezus samenkwamen, zo weinig staan er nu onder het kruis. Er was een tijd dat Hij de massa moest ontvluchten naar het meer of naar de bergen, om te kunnen ademen en bidden. Men bracht de zieken bij Hem, meer dan Hij aanspreken of genezen kon. Hij moest brood vermenigvuldigen om allen iets te eten te geven. Nu is van die toeloop niets meer te merken. Zelfs degenen die Hem in dit laatste uur nog hadden kunnen begrijpen en bemoedigen, zijn er niet meer. De apostelen houden zich verscholen, behalve Johannes. Van de functionarissen of voorbijgangers rond het kruis, is ongeveer niemand die begrijpt wat Jezus doormaakt. De bevelhebber, de soldaten, de andere gekruisigden: ze hebben geen besef van de dramatiek van het ogenblik. Ze spotten met Jezus en lachen Hem uit. Die spot maakte de eenzaamheid van Jezus compleet.

Jezus had al leren leven met een afbrokkelende populariteit onder het volk, met een groeiend verzet vanwege de Joodse overheid, met het trage begrip van zijn leerlingen en met het vooruitzicht van een gewelddadige dood. Toch was Hij blijven vasthouden aan zijn diepste verlangen en motivatie: de komst van het Godsrijk en de verlossing van de wereld. Hij was blijven hopen op een keerpunt in de heilsgeschiedenis van God met zijn volk. Ook dat keerpunt moet Hij nu loslaten. Hoe kan Hij nog verlossing brengen voor anderen, terwijl Hij zelf machteloos aan het kruis hangt? Uiterlijk hebben de spotters gelijk: het is een dwaze dood die Hij als Messias moet sterven. Wat heeft Hij met zijn leven in deze wereld veranderd, zoals Hij daar nu aan het kruis hangt?

‘Red jezelf als je de Zoon van God bent en kom van het kruis af’ (Mt. 27,40) roepen de voorbijgangers Hem spottend toe. Als Je toch de macht van God in jou draagt, verlos dan minstens Jezelf! Dan zullen we zien waartoe Jij en Jouw God in staat zijn! De voorbijgangers zaten er eigenlijk niet ver naast. Was Jezus op een spectaculaire manier van het kruis afgekomen, dan hadden ze Hem inderdaad erkend als een machtige held, als ‘de Zoon van God’. Alleen: dan had Jezus hun niet zijn Vader geopenbaard, maar een ander soort God. De Vader van Jezus is geen God die macht uitdeelt om er je eigen voordeel mee te doen. Hij is geen God die je naar eigen goeddunken kan gebruiken. Hij is een God van Liefde, in wie je vertrouwen mag stellen. Hij is een Vader, op wiens verbondenheid je kunt rekenen, zelfs in het uur van de twijfel en de dood. De laatste woorden van Jezus tot zijn Vader, zijn woorden van vertrouwen: ‘Vader, in uw handen beveel ik mijn geest’ (Lc. 23,46). Met deze woorden laat Jezus zijn eigen redding en zijn eigen inzicht los, om alles opnieuw in de handen van de Vader te leggen. Wat de Vader met dat vertrouwen zal doen, weet Jezus in dit uur nog niet.

Hoe bidden wij tot God? In het uur van tegenslag, ziekte of dood bekruipt ook ons het verlangen om van het kruis weg te komen. Vooral kruisen waaraan mensen vastgenageld zijn, wegen heel zwaar. Een ongeneeslijke ziekte, een blijvende handicap, de onherstelbare breuk van een relatie, het verlies van een kind, de gevolgen van een foute keuze: het voelt alsof je met nagels voor altijd eraan vastgeklonken bent. Dat is geen plaats waarvoor je als mens kiest of die je een ander toewenst. In de stilte van Goede Vrijdag zegt Jezus ons niet veel meer dan dit: *'weet dat ik die plaats ken en dat je daar niet alleen bent; Ik heb zelf die plaats aanvaard uit trouw aan de Vader en aan jullie; dat kruis zullen we samen dragen'*. Binnen enkele ogenblikken zullen we het kruis van Jezus vereren. Ieder kan naar voren komen om het kruis van Jezus te groeten of te kussen. In die begroeting nemen we alle kruisen mee, die mensen vandaag moeten dragen. We bidden dat zij op hun kruis de nabijheid mogen ervaren van Jezus, die voor de Vader en voor ons geen leed is uit de weg gegaan.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen